

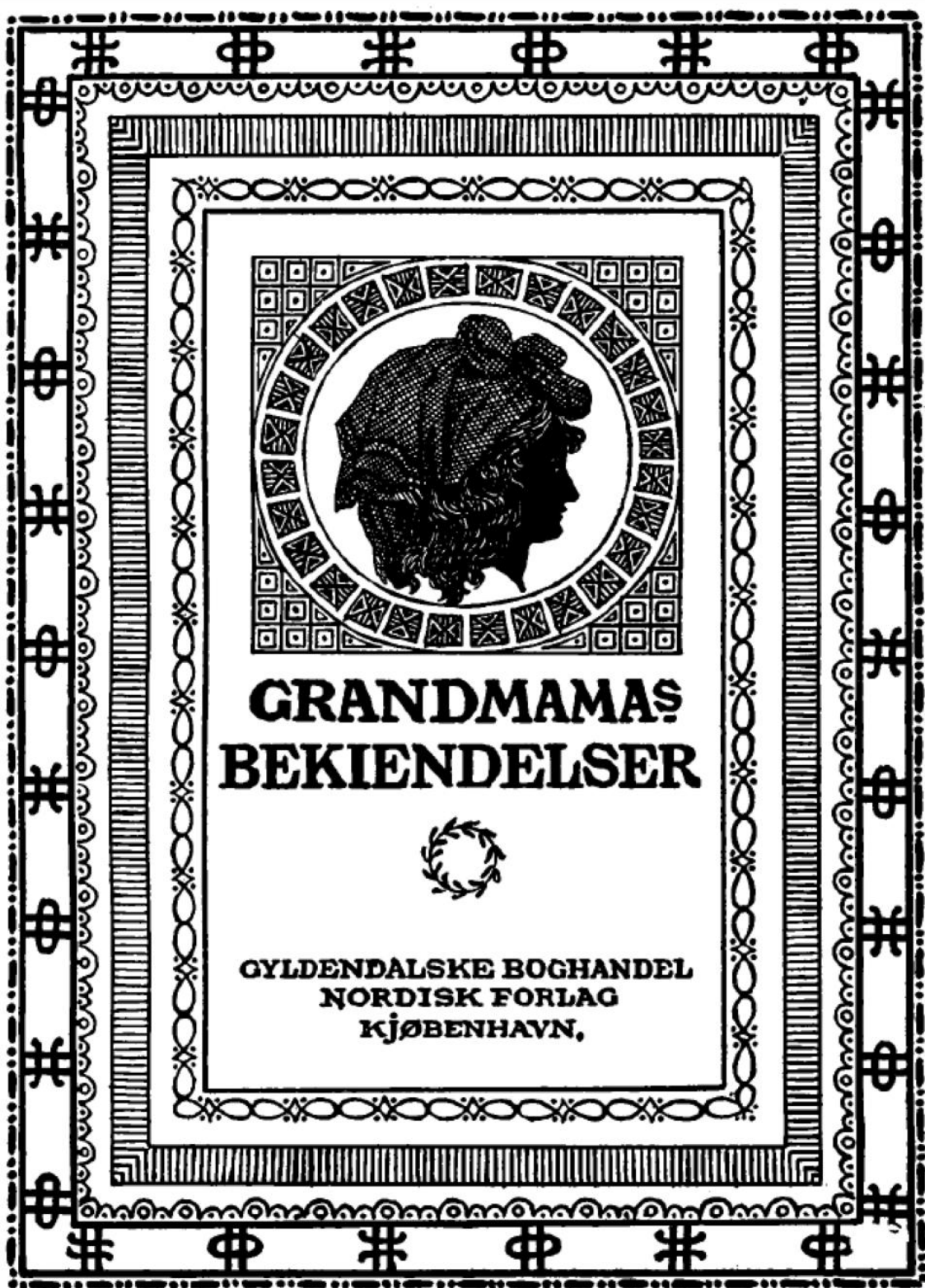
Peter Thomsen (1769-1843) ...omtalt

I bogen,

"Grandmamas Bekiendelser", udgivet 1922 i Kjøbenhavn,

fortæller, Sophie Dorothea Zinn (1774-1851), om sin ungdom i København, og de mennesker, som hun har mødt,.. bl.a. Peter Thomsen.

Bogen er tilgængelig på "Danskernes Historie Online".

og presenterede ham for min Moder og mig som et ungt Menneske, der fortiente al Agtelse, og der allerede i 5 Aar ved sin Flid havde ernæret sin Moder og Bedstemoder. Mere behøvtes der ikke for at indtage mig, som alt lidt i forveien havde været indtaget af Helten i Comedien, hvilken jeg nu troede at see for mig i natura.¹⁾

Lykkeligvis var Consul *Thalbitzer* meget beskeden og undseelig. Han mærkede vist ikke det Indtryk, han gjorde paa mig, men just det gav ham meere Interesse i mine Øine. Da vi havde spist til Middag, spille han paa Claveer. Han spillede meget godt, og det var en Årsag meer for mig, som elskede Musik lidenskabelig, at holde af ham. Da han var etableret i Helsingør, kom han kun sielden til Kiøbenhavn, og i de første 3 Aar sagde han mig ikke ved et Ord eller Mine, at han holdt af mig.

I et Aar udholdt jeg standhaftig som en sand Romanheltinde denne Kulde. Jeg udøste mine Klager paa Papiret i Vers til Maanen, hvoraf jeg endnu har nogle opbyggelige Fragmenter, men tilsidst blev jeg kied af denne ensidige Kierlighed, og da min Fader desuden ved alle Lejligheder, naar *Thalbitzer* havde været hos os, sagde, at den Handel, hans Fader havde efterladt ham, var saa ubetydelig, at han i mange Aar ikke kunde tænke paa at give sig, hialp min Stolthed mig at overvinde en Lidenskab, som i sig selv neppe fortiente dette Navn.

Da min Kierlighed allerede var i Aftagende, spiste jeg en Middag hos *Cramers*;²⁾ der vare adskillige unge Mandfolk, hvoriblandt den unge *Thomsen*, som man gjorde meget af der i Huset, da han blev anset for at være rig. Jeg havde aldrig kunnet lide ham, thi jeg havde hørt, han var udsvævende, og jeg bemærkede, at han med faae Kundskaber havde store Indbildninger om sig selv.³⁾

¹⁾ Dette foregaar 1790.

²⁾ Chefen for det ansete Handelshus Cramer & Sønner, Direktør i asiatick Kompagni, Laurentius Johannes Cramer (1748—96) var gift med Henriette Margrethe Decker (1737—96). Efter Faderens Død overtog Sønnerne Firmaet, der led betydeligt under Handelskrisen 1799, og maatte 1802 opgive Boet, men blev dog reddet ved Schimmelmanss Hjælp. (Bobé, Reventlowske Pap. V. 260).

³⁾ Silke- og Klædekræmmer Peter Thomsen (1770—1844) var en Søn af den ansete Grosserer, Silke- og Klædekræmmer, Raadmand i Kbhvn. og senere Justitsraad Peter Thomsen (1722—1807).

Om Aftenen vare vi paa Comedie i *Cramers* Loge. Vi unge Piger sadte paa anden Bænk og Mandfolkene paa tredie. Man spille „Vestindianeren“ for første Gang.¹⁾ Stykket indtoeg os alle. *Thomsen* sad bag ved mig, og ved ethvert kierligt Sted i Comedien gav han en Hentydning med Sukke eller Øjekast til mig, som jeg ikke kunde misforstaa, og som sadt mig i stor Forlegenhed. Han loed til selv at sammenligne sig med Vestindianeren og derved undskyldte de Feil, man tillagde ham. Efter at vi havde spist til Aften hos *Cramers*, hvor han endnu bestandig omsvævede mig som min Skygge, fulgte han mig til Vogns og gav mig en Seddel i Haanden, som jeg neppe merkede, jeg havde, førend Karthdøren alt var lukket i.

Min Fader spiste hos *Laccopidans*,²⁾ og jeg skulde afhænte ham. Det var bælgmørkt, og uagtet min Nysgierrighed, var det mig ikke mueligt at læse et Ord af Seddelen. Da jeg kom til *Laccopidans*, kom Jomfruen strax i Stuen til mig for at entretenere mig, imedens min Fader spille sine Beeter af, hun forloed mig ikke et Øieblik, og Seddelen maatte ligge ulæst i Lommen til jeg kom hjem. Jeg ventede nu at læse en Pendant til de mange Kierlighedsbreve, jeg havde læst i *Romaner*, men hvor skuffet blev jeg! Seddelen indeholdt kun disse Ord: „Jeg elsker Dem, beste Ficke, ok ønsker kun at elskes igien. Deres Svar haaber jeg snart.“ —

O Vee! Denne upoetiske Seddel var ikke engang rigtig bogstaveret: „og“ skreven med et „k“, nej det var altfor galt! Imidlertid huskede jeg paa et Løvte, jeg havde gjort min Fader, ikke at modtage nogen Kierlighedserklæring, uden at sige ham det. Jeg gik derfor ganske ydmyg ind til ham med min Seddel. Han loe, da han havde læst den og sagde: „Det er best, Du overlader mig Svaret. Holder Du af ham?“ Da jeg svarede nej, sagde han: „Nu, det er mig kiert. Jeg veed ikke heller, hvorfor Du i Dit sextende Aar skulde have saa stor Hastværk med at giftes, at Du skulde være nødt til at tage en „Kræmmer“. Min Faders Grosserer-Stolthed vaagnede undertiden. Jeg havde virkelig aldrig tænkt paa, at *Thomsen* var Kræmmer, og maaske vidste jeg det ikke

¹⁾ Det vil sige første Gang i Sæsonen. thi Stykket, hvori Frydendal havde debuteret, var ældre. Hr. Thomsens Frieri forefaldt altsaa den 27. Oktober 1791. Sophie var da 17 Aar gammel.

²⁾ Bankkasserer Jacob Laccopidan, død 1803.

engang, thi jeg havde nok seet ham i Selskab, paa Comedier, paa Baller og til Hest, men aldrig i nogen Boed.

Min Fader gik Dagen efter hen til ham og sagde, han burde have henvendt sig til Forældrene, naar han vilde frie til Datteren, og at jeg desuden var for ung og ikke havde Lyst at gifte mig endnu etc.

Thomsen gjorde endnu nogle Forsøg med at tilstille mig Sedler, naar vi spiste hos *Cramers*, men jeg passede bedre paa og modtog ingen, undgik ogsaa saa meget som mueligt at tale med ham. 3 Maaneder derefter friede han til Jomfrue *Cramer* og fik Ja.¹⁾

Min Fader indbød sielden unge Mandfolk, da han, uagtet den Fortroelighed han loed til at have til mig, dog frygtede, jeg skulde indlade mig i en Kierlighedsforstaaelse, som ikke vilde være efter hans Ønske. Imidlertid, naar nogen Reisende havde Adresse til ham, blev han indbuden, i det Haab, at han reiste snart igien og ikke gientoeg sine Besøg for ofte.

Iblandt de Fremmede, som vare adresserede til min Fader og ikke reiste strax igien, var den unge *Thorstraten*, en Søn af Etatsraad *Thorstraten* i Flensborg, hvis Plads og Titel han nu har,²⁾ og *Leisching*, som siden blev Legationssekretær i *Dresden*.³⁾ Min Fader saae ikke gierne, de kom for ofte, og gav dem det temmelig tydelig at forstaae. De passede derfor at komme de Dage, min Fader var nødt til at være paa Compagniet som Directeur, eller naar han var i Klubben, hvilket var eengang om Ugen. Min Moder havde kiendt dem begge som Børn og var høflig mod dem som imod alle. At de begge holdt af mig, mærkede jeg meget snart, men da jeg ikke holdt af nogen af dem, og jeg vidste, de

¹⁾ Sophies jævnaldrende Veninde Jeanette Dorothea Cramer overlevede ikke længe sit Giftermaal med Peter Thomsen, thi hun døde $\frac{22}{1}$ 1794 i sin første Barselseng med en Datter Johanne Margrethe, der 1812 blev gift med Geheimelegationsraad J. H. Sick.

²⁾ Johann Jacob Thor-Straten, senere 1. Borgmester i Flensborg og Justitsraad, død Maj 1810.

³⁾ Johan Ernst Leisching blev 1791 Legationssekretær i Dresden, men maatte paa Grund af Familieforhold tage sin Afsked 1794. 1815 fik han Titel af Legationsraad og blev Ejer af Godset Bossee i Holsten, som han ved Konkurs maatte sælge 1824. Hans ovenfor nævnte Onkel, som han ganske rigtig arvede, var hans Farbroder og Stedfader Polykarp August Leisching til Caden i Holsten, der døde 1793.